

Devekut: Holding fast to God in troubling times

Genesis 2:18-24

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבֶדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֶזְרָא כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּצְרֹף יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-תֵּיט הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם לִרְאוֹת מִה-יִקְרָא-לּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא-לּוֹ הָאָדָם נָפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל תֵּיט הַשָּׂדֶה וְלֹאֲדָם לֹא-מִצָּא עֶזְרָא כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים וַיִּרְדָּמָה עַל-הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעוֹתָיו וַיִּסְגֶּר בָּשָׂר מִחֲמֻצָּהּ: וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים וַיִּצְרֹף אֶת-הַצֵּלָע אֲשֶׁר-לָקַח מִן-הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיִּבְרָא אֶת-הָאָדָם זָאת הַפֶּעַם עֶצָם מֵעֶצְמִי וְבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ-זֹאת: עַל-כֵּן יִעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשּׁוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד:

The LORD God said, "It is not good for man to be alone; I will make a fitting helper for him." And the LORD God formed out of the earth all the wild beasts and all the birds of the sky, and brought them to the man to see what he would call them; and whatever the man called each living creature, that would be its name. And the man gave names to all the cattle and to the birds of the sky and to all the wild beasts; but for Adam no fitting helper was found. So the LORD God cast a deep sleep upon the man; and, while he slept, He took one of his ribs and closed up the flesh at that spot. And the LORD God fashioned the rib that He had taken from the man into a woman; and He brought her to the man. Then the man said, "This one at last is bone of my bones And flesh of my flesh. This one shall be called Woman, For from man was she taken." Hence a man leaves his father and mother and clings to his wife, so that they become one flesh.

Ramban Bereshit 2:24

והנכון בעיני, כי הבהמה והחיה אין להם דבקות בנקבותיהן, אבל יבא הזכר על איזה נקבה שימצא, וילכו להם, ומפני זה אמר הכתוב, בעבור שנקבת האדם היתה עצם מעצמיו ובשר מבשרו, ודבק בה, והיתה בחיקו כבשרו, ויחפוץ בה להיותה תמיד עמו. וכאשר היה זה באדם, הושם טבעו בתולדותיו, להיות הזכרים מהם דבקים בנשותיהם, עוזבים את אביהם ואת אמם, ורואים את נשותיהן כאלו הן עמם לבשר אחד. וכן כי אחינו בשרנו הוא (להלן לז כז), אל כל שאר בשרו (ויקרא יח ו). הקרובים במשפחה יקראו "שאר בשר". והנה יעזוב שאר אביו ואמו וקורבתם, ויראה שאשתו קרובה לו מהם:

The following is the correct meaning in my eyes. Male animals and beasts do not cleave to the female of their kind, rather the male mates with whatever female he finds and they go their separate ways. This is why the verse emphasizes that man saw woman as the bone of his bone, flesh of his flesh and cleaved to her – that is, he embraced her as his own flesh and desired that she be with him always. Just as it was with the first human so it is for the generations – that men should cleave to their wives, abandoning their father and mother and seeing their wives as if they are together one flesh. So it is in the verses "for he is our brother, our flesh" (Bereshit 37:27) and "to any of his close relatives" (Vayikra 18:6) that family relations are called 'flesh.' Behold, he abandons the flesh of his mother and father and their closeness of relation and sees that his wife is closer to him than they.

Devarim 11:22

(כב) כִּי אִם-שָׁמַרְתָּ אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֶנִּי מִצְוֶה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל-דַּרְכָּיו וּלְדַבְּקָה-בּוֹ:

For if you keep all these commandments which I command you to do them, to love the Lord, your God, to walk in all His ways, and to cleave to Him,

Ramban Devarim 11:22

(כב) ולדבקה בו - אמר ר"א בסוף, והוא סוד גדול. ואין הסוד מטעם המקום הזה. אולי יאמר לאהבה את ה' ללכת בכל דרכיו עד שתהיו ראויים לדבקה בו בסוף. ונאמר ביהושע (כג ז ח) ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם כי אם בה' אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה, אם כן היא אזהרה מאזהרות ע"ז, שלא תפרד מחשבתו מן השם אל אלהים אחרים, שלא יחשוב שיהיה בע"ז שום עיקר אלא הכל אפס ואין. והנה זה כמו שאמר עוד (להלן יג ה) ואותו תעבדו ובו תדבקון, והכוונה להזהיר שלא יעבוד השם זולתו אלא לה' לבדו יעבוד בלבד ובמעשיו: ויתכן שתכלול הדבקה לומר שתהיה זוכר השם ואהבתו תמיד לא תפרד מחשבתך ממנו בלכתך בדרך ובשכבך ובקומך, עד שיהיו דבריו עם בני אדם בפיו ובלשונו, ולבו איננו עמהם, אבל הוא לפני ה'. ויתכן באנשי המעלה הזאת שתהיה נפשם גם בחייהם צורה בצרור החיים, כי הם בעצמם מעון לשכינה, כאשר רמז בעל ספר הכוזרי.

And to cleave to Him – Rabbenu Avraham said “(and to cleave to Him) at the end, and this is a great secret.” This secret is not rooted in the usage of the word here, though perhaps one could say that the verse means to love Gd and to go in all His ways until one is fit to cleave to Him in the end.

It says in the Book of Yehoshua (23:7-8) “...nor shall you make mention of the name of their deities, nor exact oaths [by their name] and you shall not serve them, nor bow to them. But cling to the Lord your God, as you have done to this day.” This would indicate that the usage here is one of the warnings against idolatry, that one’s thought should never be separate from HaShem and oriented toward other gods. That is, that one should not think that there is any foundation to idolatry, but rather that it is all empty and meaningless. This is as is says further on “...worship Him, and cleave to Him.” (Devarim 13:5) The intention there is to warn one against serving Gd and something else; one should serve Gd alone in their heart and actions.

And it is possible that ‘cleaving’ also means that one should recall Gd and his love continually and not separate their thoughts from God when going about during the day or lying down at night. This state is so total that while one’s speech with others is happening, their heart is not with them but rather they are before Gd. It is possible that the souls of those on this level are bound up in the bonds of life (see Shmuel I 25:29) even in their lifetime because they themselves are a dwelling place for the Divine Presence, as the author of the Kuzari hinted.

Sefer Baal Shem Tov Ekev 34

ענין הדבקות פירושו הוא שלא יהא שום מפסיק, אז יש באפשרות יכולת הדבקות, כמשל הבעל שם טוב, שבלתי אפשרות החיבור מחתיכות כסף אחת אל אחת על ידי הדבק, כי אם כשגוררין מן עצמיות הכסף מקום הדבקות אז מתאחד יפה אומר לדבק טוב, ונעשה לאחד, מה שאין כן כשיש איזה חלודה או שום מפסיק, בלתי אפשרות להתחבר, וזהו) משלי ב'ד' (אם תבקשנה ככסף וכו'.

The nature of cleaving to the Divine is that there should be no barrier, only then is there the possibility for a true joining. The Ba'al Shem Tov explained this in the following manner. It is impossible to connect two pieces of metal to one another using glue unless one scrapes away some of the substance of the metal at the place of joining. Only then are they well-joined "he says of the glue, 'It is good,'" (Is. 41:7), becoming as one. This is not true so long as there is rust or any other barrier, then there is no possibility of connecting. This is what is written "if you seek it like silver, and hunt for it like treasures." (Proverbs 2:4)

Tzava'at Harivash 3

השי"ת רוצה שיעבדו אותו בכל האופנים. והכוונה כי לפעמים אדם הולך ומדבר עם בני אדם ואז אינו יכול ללמוד. וצריך להיות דבוק בכהשי"ת [במחשבתו] וליחד יחודים. וכן כשהאדם הולך בדרך ואינו יכול להתפלל וללמוד בדרכו, וצריך לעבוד אותו באופנים אחרים. ואל יצער את עצמו בזה, כי השי"ת רוצה שיעבדוהו בכל האופנים, פעמים באופן זה, לכך הזדמן לפניו לילך לדרך או לדבר עם בני אדם ככדי לעבוד אותו באופן הב'.

God wishes to be served in all possible ways. This means the following: Sometimes one may walk and talk to others and is then unable to study [Torah]. Nonetheless, you must attach yourself to God [in your thoughts] and effect *yichudim* (unifications). So also when on the road one is unable to pray and study as usual, you must serve God in other ways. Do not be disturbed by this, for God wishes to be served in all possible ways, sometimes in one manner and sometimes in another. That is why it happened that you had to go on a journey or talk to people - in order that you serve God in that alternate way.

R' A. Y. HaKohen Kook, from Introduction to Olay Reiyah

יג פעולת התפלה היא מצד הדבקות באלוהים שלה. הדבקות עושה את הצורה דומה ליצורה, מובלעת בכחה העליון. וסוגלת הדבקות היא, שבאותו התיאור, שהדבקות האלוהית נצטירה, פועלת היא את פעולתה באופן יותר נרגש, והבטוי של התפלה הוא הופעת הרעיון והחפץ שכך וכך יעשה, והבטוי בא מול האלוהים. כפי אותה המדה של הידיעה המופתחת בעיני האלהות ושל זכור המעשים והמדות שקדמו לה, כה הדבקות יוצאה אל הפעל, והאחדות הכללית מתגלה, והשליטה הרוחנית להרבות חסד הגנה וטובה מוזרחת בשלל צבעיה, "תגז אמר ויקם לך, ועל דרכך נגה אור".

13. The impact of prayer comes through her aspect of joining to Gd. This joining makes the form similar to its Maker, absorbed into her transcendent power. And the special quality of joining to the Divine is that through the very image with which this joining is conceived, so it effects its action in a more tangible manner. Expressed prayer is the manifestation of an idea and desire that something be done, and this expression comes facing God. This joining is actual according to the measure of

one's evolved consciousness of Godly matters, and the refinement of actions and traits which precede this. Then the embracing unity is revealed and the spiritual mastery which increases loving kindness, protection and good shines forth in the abundance of its colors, "You shall decree a thing, and it shall be established for you; and the light shall shine upon your ways." (Iyov 22:28)

Teacher Bio

THE PARDES INSTITUTE OF JEWISH STUDIES is an open, inclusive, diverse and intellectually challenging Jewish learning community based in Jerusalem with programs worldwide. Pardes cultivates a life-long love of Jewish learning, the Jewish people and Israel. Pardes inspires engagement in Jewish life — as communal and spiritual leaders, educators and active participants. For more information see www.pardes.org.il.